

Jacobs liv på linjen

16 oktober 2013 18:45

Varje dag bär Jacob Dahlgren en randig tröja. Det har han gjort i 13 år. Men han gör annat också. Som att ordna demonstrationståg. När han på lördag öppnar sin utställning på Kristianstads konsthall låter han besökarna få vara med genom att borra och plugga i en vägg.

Kultur

"Det är mitt liv som flimrar förbi", säger Jacob Dahlgren om filmen "Neoconcrete Space", som snabbt bläddrar fram mönstren till hans 1024 randiga tröjor.

Bild: Foto: Lasse Ottosson

Det är fredag eftermiddag och Jacob Dahlgren vänder sig om till mig när vi efter intervjun är på väg ut från museet, säger att han fortfarande ser sig som målare. "Fast med plugg."

Några timmar senare sitter han på flyget till Edinburgh, där han just denna vecka skapar en hundra meter lång textilbanner som han och flera barn under morgondagen ska bära upp för ett mindre berg i utkanten av den skotska staden. Alltihop direktsänds på storbilds-tv inne i stadens centrum.

– Där visas vanligtvis fotboll, nu blir det konst istället.

Ser man bakåt på hans utställningar och aktiviteter dyker andra städer upp – Swansea, Mexiko City, Helsingfors, Belgrad... – vilket ger en bra bild över dels den internationella konstnär Jacob Dahlgren utvecklats till, dels hur hans konst engagerar människor och talar både om och i tiden. Han ordnar demonstrationer där plakaten är abstrakta motiv (målningar av Olle Baertling), han ordnar performanceakter där alla medverkande bär randiga tröjor, han bestiger berg (eller var det en kulle?) i Skottland.

På fredag är han åter i Kristianstad. För att borra och måla med plugg. Det är nämligen dags för en för-vernissage av hans separatutställning "Between obvious form and supposed content", där det största verket är en åtta meter lång och smal vägg ("Neoconcrete Ballet").

Under hela utställningsperioden uppmuntras besökare till att bli medskapande genom att borra fram mönstret.

– Jag ville egentligen ha det mycket mer fritt än konsthallen, för mig hade borringen gärna fått pågå hela tiden. Konsthallen vill dock att det sker under ordnade former, så då får det bli så. Hur det kommer att se ut efterhand, det vet ingen, det blir som det blir.

Vad händer med väggen/verket efter utställningsperioden?

– Det har jag inte funderat över. Det bästa hade kanske varit att ta ut den till Stora torg och elda upp den.

Arbetsättet påminner om hans andra projekt. Dahlgren kläcker idén, sätter ramarna och bjuder därefter in andra som medaktörer. Varför? undrar jag. Det är roligare så, lyder ett av svaren. Ett annat så här.

– Sitter jag som konstnär ett helt liv inne i min ateljé får jag ytterst lite input. Bjuder jag in andra kommer det nya idéer på köpet.

Här är ytterligare ett svar.

– Jag tycker inte om att ta beslut. Om jag har strukturen, så överlåter jag resten – och därmed även besluten – åt andra.

Mest känd har han blivit för sina tröjor. Hemma i sitt arkiv har han 1024 stycken. Alla randiga. Var dag tar han på sig en ny, det har han nu gjort i 13 år och som längst ska han fortsätta med det i ytterligare 57 år. Då fyller han 100 år.

– Det får räcka, förklarar han. Håll med om att det hade varit elegant att avsluta alltihop på sin hundraårsdag.

Vad ska du göra sedan?

– Då ska jag dö.

Det randiga är också tydligt på Kristianstadsutställningen. Här finns en purfärsk film från hans performance i Helsingfors med randigt klädda människor, i en annan film förföljer han personer i stadsmiljöer med något randigt på sig och i en abstrakt film i början av salen rusar de randiga mönstren förbi. Underlaget är alla hans 1024 tröjor. "Det är mitt liv som flimrar förbi", säger han.

– Är man uppvuxen med underställ från Polarn & Pyret är det inte konstigt att det blir randigt, säger han, men att det randiga också blev hans konst handlade både om hans intresse för mönster – fortfarande är det mönster, och inte bara randigt som han fascineras av – och att en av hans studiekamrater på konstutbildningen tyckte att Jacob Dahlgren såg ut som sin konst. Tanken var given. Varför inte sammanlänka dem båda, livet och konsten?

Konsthallen kommer framöver att djuppresentera några av de konstnärer som har, eller kommer att ha, offentliga utsmyckningar i kommunen. Framöver kommer publiken att få möta Rådhusets tre konstnärer, men först ut i denna satsning är Jacob Dahlgren som sedan förra året har två skulpturer på Slättängsskolan.

Publicerad: Kristianstadsbladet, 2013-10-16

<https://www.kristianstadsbladet.se/kultur/jacobs-liv-pa-linjen/>